

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/216/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712211611
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3712211611.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členov JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci navrhovateľa B., s.r.o. so sídlom Z., B. ul. č. XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného J. B., s.r.o. so sídlom v Z., Q. 4, IČO: XX XXX XXX proti odporcovi M. L., o o zaplatenie majetkovej škody vo výške 49.409,62 € a nemajetkovej ujmy vo výške 25.863,04 € na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16. septembra 2013 č.k. 6C/118/2012-63 jednomyselne takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa navrhovateľ domáhal proti odporcovi zaplatenia náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z titulu zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom Okresného súdu. Odporcovi nepriznal náhradu trov konania. Okresný súd vec právne posúdil podľa § 3 ods. 1 písm. d), § 4 ods. 1 písm. a) bod 1, § 9 ods. 1 a 2, § 16 ods. 1 a § 17 ods. 1, 2, zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci aj § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení platnom od 31.12.2012. Navrhovateľ podal hromadne návrhy na začatie konania, ktorými sa domáhal voči odporkyni náhrady škody podľa z. č. 514/2003 Z. z. - o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších zmien a doplnkov, preto súd viacerými uzneseniami podľa § 112 odst.1 O.s.p. v záujme hospodárnosti konania spojil na spoločné konanie vecí vedené na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 6C 118/2012, 6C 119/2012, 6C 120/2012, 6C 121/2012, 6C 122/2012, 6C 124/2012, 6C 125/2012, 6C 126/2012, 6C 128/2012, 6C 129/2012, 6C 130/2012, 6C 131/2012, 6C 132/2012, 6C 134/2012, 6C 135/2012, 6C 136/2012, 6C 139/2012, 6C 140/2012, 6C 141/2012, 6C 143/2012, 6C 144/2012, 6C 145/2012, 6C 147/2012, 6C 149/2012, 6C 152/2012, 6C 154/2012, 6C 155/2012, 6C 161/2012, 6C 163/2012, 6C 165/2012, 6C 166/2012, 6C 172/2012, 6C 173/2012, 6C 174/2012, 6C 175/2012, 6C 176/2012, 6C 178/2012, 6C 179/2012, 6C 184/2012, 6C 186/2012, 6C 187/2012, 6C 188/2012, 6C 189/2012, 6C 190/2012, 6C 191/2012, 6C 182/2012, 3C 110/2012, 3C 134/2012, 3C 136/2012, 3C 184/2012, 3C 187/2012, 4C 162/2012, 4C 189/2012, 8C 171/2012, 3C 119/2012, 3C 129/2012, 3C 142/2012, 3C 154/2012, 3C 166/2012, 3C 173/2012, 3C 178/2012, 3C 183/2012, 4C 149/2012, 4C 158/2012, 7C 131/2012, 10C 152/2012, 3C 112/2012 s tým, že spojené veci sa budú viesť pod spis. zn. 6C 118/2012. Vychádzajúc zo skutkových zistení v prejednávanej veci a citovaných ustanovení zákona, považoval okresný súd návrh navrhovateľa vo všetkých veciach za nedôvodný, a to z viacerých dôvodov. Uviedol, že podľa zásad občianskeho súdneho konania, je dôkazné bremeno v konaní na navrhovateľovi. Pokiaľ súd vydal poverenia na vykonanie exekúcie včas, je návrh nedôvodný a v týchto častiach bolo povinnosťou súdu návrhy zamietnuť, pokiaľ boli poverenia vydané oneskorene

stalo sa tak preto, lebo žiadosti o udelenie poverení neboli úplné. Pokiaľ súd žiadostiam o vydanie poverení nevyhoviel, nebolo jeho povinnosťou dodržať zákonnú 15-dňovú lehotu. V konaniach o žiadosti oprávneného o zmenu exekútora, súd vykonal neodkladné úkony a potom vo veciach rozhodol. V žiadnom z ostatných konaní nebolo preukázané, že by na žiadosť oprávneného Ústavný súd SR, alebo predseda Okresného súdu v Považskej Bystrici rozhodol o tom, že v žalovaných konaniach sa sudcovia dopustili prieťahov. V prípade, že by sa súd dopustil nesprávneho úradného postupu, pretože by nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov, bolo povinnosťou navrhovateľa preukazovať škodu, ktorá mu bola spôsobená. Nemôže sa jednať o fiktívnu škodu, ale o skutočnú škodu, alebo ušlý zisk. Na výpočet materiálnej škody použil navrhovateľ tri spôsoby. Prvý je, že žiada, aby ako materiálna škoda mu bola priznaná istina s príslušenstvom, pričom sa jedná o úplne inú sumu, ako je suma, ktorá je predmetom exekučného konania. Nešpecifikoval riadne výšku istiny a výšku príslušenstva. V druhom prípade uplatňuje majetkovú škodu ako účelne vynaložené náklady spojené s jeho činnosťou vo veci správy a vymáhania pohľadávky, v období ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej, pričom v niektorých prípadoch majetkovú škodu určil vo výške 125,- € a v niektorých vo výške 175,- € a v jednom prípade majetkovú škodu vyčísluje ako účelne vynaložené náklady spojené s jeho činnosťou, uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Ani táto nie je riadne a zrozumiteľne špecifikovaná. Nemajetkovú ujmu v prípadoch, keď majetkovú škodu určil ako istinu s príslušenstvom, vypočítal vo výške 20 % z uvedenej istiny. V prípadoch, keď majetkovú škodu určil ako účelne vynaložené náklady, žiadal 55,- € za každý mesiac omeškania. Škoda uplatnená navrhovateľom nebola v konaní preukázaná a preto súd považoval za povinnosť návrh zamietnuť. Odporca bol v konaní úspešný a podľa § 142 ods. 1 O.s.p. má právo na náhradu trov konania a právneho zastúpenia. Náhradu nežiadal, preto súd vyslovil, že mu náhradu trov konania nepriznáva.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ z dôvodov, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. a to, že sa mu postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), v konaní rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.), súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.), súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatňované a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že súd prvého stupňa vec prejednal v neprítomnosti odporcu (nie jeho ako navrhovateľa) a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 O.s.p. s tým, že navrhovateľ riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania. On uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu, je potrebné z konania vylúčiť, pričom okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených veciach a skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti, nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Poukázal na rozhodovaciu prax iných krajských súdov. Čo sa týka konečného rozhodnutia vo veci súdom (vylúčeným sudcom) neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 O.s.p., proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť o odročenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Rovnako nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Súd sa tiež dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Namietal porušenie svojho práva na kontradiktórne konanie, kedy ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť k týmto dôkazom o prednesoch vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Kontradiktórnosť súdneho procesu sa neobmedzuje len na oprávnenie vyjadrovať sa k tvrdeniam protistrany, ale vzťahuje sa aj na rovnaké oprávnenie voči dôkazom, ktoré súd získal z vlastnej iniciatívy. Ďalej uvádzal odvolacie dôvody ku označené ako dôvody ku skutočnosti, že sa vo veci neuskutočnilo ústne pojednávanie. Poukázal na skutočnosť, že súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám. Poukázal tiež na judikatúru Ústavného súdu, koncepciu spravodlivého súdneho konania s tým, že kontradiktórnosť súdneho procesu sa neobmedzuje len na oprávnenie vyjadrovať sa k tvrdeniam protistrany, ale aj na rovnaké oprávnenie

voči dôkazom, ktoré súd získal z vlastnej iniciatívy, pričom nie je ani dôležité to, či tieto skutočnosti boli známe iba jednej strane, alebo žiadnej z nich. Súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je v odôvodnení rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Súd bez nariadenia pojednávania doplnil skutkový základ dokazovaním, ktoré obsah a rozsah si určil sám, kedy navrhovateľ žiadal vykonať dokazovanie všetkými listinami, ktoré tvoria exekučný list. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na opätovné prejednanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z týchto dôvodov:

Navrhovateľ, napriek úvodnému všeobecnému uvedeniu odvolacích dôvodov vo svojom odvolaní neuviedol (nepochybne z dôvodu predkladania veľkého množstva typových podaní na súdy), aké konkrétne nedostatky meritórnemu posúdeniu prejednávaneho prípadu, teda vecnému dôvodu zamietnutia návrhu, vytýka. Uvádza len námietky vo vzťahu k majetkovej škode a nemajetkovej ujme. Uvedené odvolacie tvrdenie však nevyplýva z predmetného rozhodnutia a nezodpovedá ani skutkovým zisteniam ani právnomu hodnoteniu uvedenému v odôvodnení rozhodnutia okresného súdu.

Skutkové zistenia a právne posúdenia jednotlivých vecí spojených do spoločného konania vykonané okresným súdom sú správne, v odôvodnení uvedené a vysvetlené, odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje podľa § 219 ods. 2 O.s.p. a na dôvody rozhodnutia odkazuje.

K odvolacím námietkam (k majetkovej škode a k nemajetkovej ujme) odvolací súd zdôrazňuje, že na to, aby bolo možné zaoberať sa vznikom skutočnej škody, prípadne ušlého zisku a nemajetkovej ujmy, je potrebné najskôr zistiť, že bol splnený prvý predpoklad zodpovednosti odporcu za škodu podľa § 9 ods. 1, ust. § 17 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. a to existencia nesprávneho úradného postupu. V danej veci však prvostupňový ani odvolací súd existenciu toho predpokladu z vyššieuvedených objektívne udržateľných dôvodov nezistil. Okresný súd v napadnutom rozsudku odôvodnil nenaplnenie uvedených predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu a konštatoval, že navrhovateľ nepreukázal vznik škody a príčinnú súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom. Následkom nepreukázaného kumulatívneho naplnenia všetkých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu je zamietnutie návrhu navrhovateľa.

Čo sa týka prevažnej väčšiny odvolacích námietok vytýkajúcich vady v konaní, odvolací súd nezistil, že by bola navrhovateľovi postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, že by vo veci rozhodoval vylúčený sudca, prípadne, že by súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ani že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov a že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Navrhovateľ v podanom odvolaní uviedol, že okresný súd porušil jeho právo na kontradiktórny súdny proces, pretože pred vynesením rozsudku nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k nim vyjadriť a nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení, pretože súd prejednal vec v jeho neprítomnosti a ignoroval jeho žiadosť o odročenie pojednávania. Uvedená námietka navrhovateľa je nedôvodná. Navrhovateľovi resp. jeho zástupcovi okresný súd doručil písomné vyjadrenie odporcu k návrhu dňa 03.07.2013 spolu s predvolaním na pojednávanie dňa 15.07.2013. Pojednávanie, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku, bolo nariadené na deň 16. septembra 2013. Na pojednávanie boli navrhovateľ i jeho právny zástupca riadne a včas predvolaní (13.08.2013). Z dátumov je zrejmé, že navrhovateľ mal dostatočný čas 2,5 mesiaca oboznámiť sa s písomným vyjadrením odporcu k jeho návrhu, a možnosť vyjadriť sa k nemu či už písomne alebo ústne na pojednávaní, na ktoré bol riadne a včas predvolaný. Nielenže bola zachovaná zákonom stanovená 5-dňová lehota na prípravu pojednávania, ale navrhovateľ mal oveľa väčší časový priestor na túto prípravu, mal možnosť pri nahliadnutí do spisu oboznámiť sa so všetkými listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a to vrátane aj exekučného spisu, ktorý bol súčasťou spisu.

Neobstojí tvrdenie navrhovateľa uvedené v podanom odvolaní, že súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom ústavnej sťažnosti nesprávne aplikoval ustanovenie

§ 101 ods. 2 O.s.p. a ignoroval jeho žiadosť o odročenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Ako už odvolací súd vyššie uviedol, okresný súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré bol navrhovateľ riadne a včas predvolaný, no nedostavil sa. Podaním žiadal o odročenie pojednávania. Okresný súd správne bezodkladne oznámil navrhovateľovi, že jeho žiadosť neakceptuje, svoj postup odôvodnil. Napriek tomu po začatí pojednávania zistil, že sa nedostavili účastníci. Prečítal návrh o odročenie pojednávania a skonštatoval, že žiadosť navrhovateľa je nedôvodná, a pojednával v neprítomnosti účastníkov.

Občiansky súdny poriadok upravujúci postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní ústavou zaručené právo osobnej prítomnosti na súdnom konaní zabezpečuje tak, že ukladá súdu, ak zákon neustanovuje inak, nariadiť na prejednanie veci samej pojednávanie a predvolať naň účastníkov konania (§ 115 ods.1 O.s.p.) a to tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej 5 dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať. Ak súd nariadi pojednávanie, môže vec prejednať v neprítomnosti riadne predvolaného účastníka len vtedy, ak účastník nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania (§ 101 ods. 2 O.s.p.). Keďže účastník môže v konaní vystupovať aj prostredníctvom zástupcu (napr. zástupcu na základe plnomocenstva; § 22 a nasl. O.s.p.) má aj tento zástupca právo osobne sa zúčastniť občianskeho súdneho konania. O možnosti prejednať vec na pojednávaní v jeho neprítomnosti platí to isté, čo platí o samom účastníkovi konania. Právo účastníka, aby jeho vec bola prejednaná verejne a v jeho prítomnosti nemožno chápať tak, že súd by nemohol konať a rozhodnúť vo veci bez prítomnosti účastníka, ale tak, že súd je povinný umožniť účastníkovi uplatnenie tohto práva. Možnosť prejednať vec v neprítomnosti účastníka(zástupcu) treba posudzovať vždy vzhľadom na všetky okolnosti daného prípadu, pričom treba mať na zreteli, že zúčastniť sa pojednávania pred súdom je právom účastníka konania a to v každom štádiu postupného procesu, pokiaľ zákon neustanovuje inak, a ak na tomto svojom práve účastník trvá.

Navrhovateľ doručil súdu žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu, že v určenom čase boli vytýčené pojednávania na Okresnom súde Komárno a navrhovateľ trvá na účasti splnomocneného advokáta a vylučuje substitúciu. Okresný súd správne bezodkladne oznámil navrhovateľovi, že jeho žiadosť neakceptuje, svoj postup odôvodnil. Napriek tomu po začatí pojednávania zistil, že sa nedostavili účastníci a pojednával v neprítomnosti účastníkov. V R 38/2000 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek sa uvádza, že ak účastník (jeho zástupca) svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlňuje časovou kolíziou s iným súdnym sporom, môže byť také ospravedlnenie dôvodné len vtedy, ak súdu oznámi konkrétne údaje o tom, prečo sa nemôže rokovať zúčastniť, najmä aké iné konanie mu bráni v účasti (v akej veci a u akého súdu), kedy sa o ňom dozvedel (že bol k nemu predvolaný skôr ako k pojednávaní, z ktorého sa ospravedlňuje) a že časovú kolíziu viacerých rokovaní nebolo možné vyriešiť inak. Tomu zodpovedá i znenie § 119 O. s. p. upravujúce náležitosti žiadosti o odročenie pojednávania. Odvolací súd odkazuje na správne posúdenie predmetnej žiadosti - predovšetkým, že súčasťou splnomocnenia je aj prehlásenie klienta o tom, že klient súhlasí so substitúciou advokáta a že žiadosť o odročenie bola doručená až 13.09.2013 o 18.50 hod. Navrhovateľ neuviedol, kedy sa o dôvode odročenia dozvedel, pričom v danej veci zrejme bolo možné spravodlivo požadovať od účastníka, aby si zvolil iného zástupcu, prípadne zvolený advokát splnomocnil substitúta aj vzhľadom na možnosti splnomocnenej advokátskej kancelárie z hľadiska personálnej obsadenosti.

Z uvedených skutočností vyplýva, že v návrhu uvedený dôvod zrušenia pojednávania nebol dôvodný. Podľa názoru odvolacieho súdu v zhode s názorom okresného súdu riadne predvolaný navrhovateľ (splnomocnený zástupca) neuviedol žiadny dôležitý dôvod, pre ktorý by sa nemohol pojednávanie zúčastniť. Okresný súd preto správne pokračoval v konaní. Navrhovateľovi nebolo postupom okresného súdu odňaté právo zúčastniť sa pojednávania, oboznámiť sa s obsahom spisu, zúčastniť sa vykonávania dôkazov a vypočuť si prednesy navrhovateľa a následne sa ak nim vyjadriť a prípadne navrhnúť a označiť a predložiť ďalšie dôkazy. Tohto práva sa navrhovateľ sám svoju neprítomnosťou na pojednávaní bezdôvodne vzdal.

Čo sa týka samotnej námietky ohľadom rozhodovania vylúčeným sudcom, odvolací súd zdôrazňuje, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne podľa tvrdenia navrhovateľa svojim nesprávnym úradným postupom založil zodpovednosť odporcu za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona 514/2003 Z.z.. Sudca JUDr. Y. O. uviedol, že sa vo veci necíti byť zaujatý, účastníkov konania nepozná, nerozhodoval žiadnu z exekučných vecí, ktorých sa návrhy dotýkajú. Podľa § 14 ods. 1 O.s.p. sudcovia sú vylúčení z pojednávania a rozhodovania vecí,

ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkov alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti. Pomer sudcu k veci zakladajúci pochybnosti o jeho nezaujatosti by za daných okolností v tomto konaní mohol byť naplnený vtedy, ak by mal ten istý sudca prejednať žalobu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mala byť spôsobená jeho vlastným postupom v posudzovanom konaní, poprípade postupom iného sudcu či sudkyne, ku ktorým by bol zákonný sudca vo vzťahu osoby blízkej. Existencia takýchto okolností zistená nebola. V posudzovanej veci neboli zistené žiadne okolnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že je tu dôvod pochybovať o nezaujatosti namietaného sudcu okresného súdu. Namietaný sudca nemá žiadny právne významný vzťah k veci, k účastníkom ani ich zástupcom z hľadiska ustanovenia § 14 ods. 1 O.s.p., ktorý by mohol predstavovať dôvod na jeho vylúčenie z prejednávania a rozhodovania danej veci a takýto vzťah nie je možné odvodiť ani z námietky zaujatosti navrhovateľa. Dôvodom na pochybnosti o nezaujatosti namietaného sudcu nemôžu byť ani úvahy navrhovateľa založené na skutočnosti, že okresný súd svojím nesprávnym úradným postupom zapríčinil vznik škody na strane navrhovateľa, lebo táto skutočnosť sama o sebe nevypovedá nič o vzťahu namietaného sudcu k účastníkom a k prejednávanej veci a nemožno z nej odvodiť, že by bola spôsobilá ovplyvniť jeho nestranné rozhodnutie. Navrhovateľ v predmetnom odvolaní neuviedol žiadne iné ďalšie okolnosti, ktoré by mali zakladať vylúčenie sudcu.

Nie je preto dôvodná námietka v odvolaní, že vo veci konal a rozhodoval vylúčený sudca. Zároveň dotknutý záver o nevyvážení sudcu rešpektuje aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR (napr. uznesenia sp. zn. 3 Nc 14/2010 z 31.5.2010; 6 Cdo 201/2013 z 19.6.2013) v otázkach posudzovania inštitútu sudcovskej nestrannosti.

Nepravdivé je tvrdenie navrhovateľa, že nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.. Poučenie o uvedenom procesnom práve a zároveň povinnosti mu bolo zaslané písomne, a riadne ho prevzal dňa 03.07.2013..

Pokiaľ sa navrhovateľ vo svojom odvolaní domáha z hľadiska skutkového deja jedinečnosti daného deja, ktoré okresný súd vo svojom rozhodnutí odôvodnil úplne rovnakými dôvodmi ako v iných svojich rozhodnutiach, v ktorých vystupuje on a odporca, odvolací súd zdôrazňuje, že samotný návrh ako aj podané odvolanie sú z väčšej časti zmätočné a nezakladajú sa na skutkových zisteniach, väčšina odvolacích dôvodov navrhovateľa sa nevzťahuje na prejednávaný prípad, nezodpovedá skutočnému stavu, ide o cyklostylované návrhy a odvolania. Napríklad odvolací súd zistil, že nie je pravdou tvrdenie navrhovateľa v odvolaní, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, že sa odporca nevyjadril na výzvu súdu k návrhu, že sa vo veci nenariadilo ani neuskutočnilo ústne pojednávanie, že ústavný súd doposiaľ nerozhodol o ústavnej sťažnosti pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorého výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu, že nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a pod.

Z vyššieuvedených dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vo výroku vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1, 2 O.s.p., kedy úspešnému odporcovi v konaní náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, nakoľko tento si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu mu trovy nevyplývajú.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.